

[Jens Foged.]

var så stort, at disse kørselsudgifter kunne indeholdes i det. Den form for kollektiv beskatning er venstre gået imod; vi har holdt på, at det var rigtigere at have et rimeligt lønmodtagerfradrag, og at de relevante udgifter, som arbejdsgiveren erkender som sådanne og derfor betaler, er skatten uvedkommende. Vi finder, at hvis det socialdemokratiske forslag skulle gå igennem, ville der være grundlag for at ændre på satsene for lønmodtagerfradraget, og det er ikke mit indtryk, at man ønsker det. Derfor må udgifterne til rejse fra hjem til arbejdsplads ligge inden for lønmodtagerfradraget, medmindre man kan dokumentere større udgifter, som man også kan få trukket fra, og den øvrige form for beføringsudgifter må ligge udenfor. Det er en stærk forenkling, og det er en rimelighed, idet man som sagt må gå ud fra, at det, der gives i beføringsgodtgørelse, er relevant i forhold til det, det koster at køre, og derfor bør være opgørelsen uvedkommende.

Med hensyn til kontrollen dermed er vi naturligvis tilhængere af, at der bliver så grundig en kontrol som muligt. Det er ikke meningen, at man på den måde skal kunne indføre en eller anden indtægt, som ikke bliver beskattet. Vi er derfor lige så ivrige for, at de rigtige tal kontrolleres, som alle andre partier i dette ting har givet udtryk for at være.

Vi hilser med tilfredshed, at reglen kommer til at gælde fra den 1. januar 1971. Selv om der er udsendt andre retningslinjer, kan det jo rettes. Det plejer at gå af sig selv. Når det er et gode, man tilbyder folk, skal de nok opdage det, så vi forventer, at det går i kraft uden særligt besvær.

Med hensyn til dødsbøbeskatningen er vi tilfredse med, at man nu lader reglerne affatte på en sådan måde, at der er to personfradrag til årets udgang.

Ændringsforslag nr. 6, som er tiltrådt af udvalget, drejer sig om de begrænset skattepligtiges skat til kommunen, der forhøjes fra 10 til 15 pct. Det er det gennemsnit, man nu må formodes at komme til at leve under. Det finder vi rigtigt, specielt når man samtidig har indført, at der er personfradrag for de pågældende.

Vi takker finansministeren for ændringsforslagene og for de oplysninger, vi har fået

om de forskellige områder. Jeg vil her gerne anerkende udvalgsformandens dygtige ledelse af arbejdet ved at få stillet spørgsmålene og fremkaldt svarene. Det er betryggende at vide, at det er et dygtigt og grundigt arbejde, der er udført, og jeg tror, vi er kommet et langt stykke vej frem.

Helge von Rosen: Som flere har nævnt, har udvalget beskæftiget sig med, hvordan kildeskatteordningen nu fungerer og tegner sig efter den vanskelige start med elektronisk databehandling af et enormt stort og kvalitetsmæssigt ret ujævnt materiale fra skatteyderne og fra arbejdsgivere. Det beroligende indtryk af de stærkt faldende fejlprocenter og den opnåede hurtigere ekspeditionstid er naturligvis noget dæmpet af spændingen om, hvordan det vil gå med slutopgøret.

Arbejdsgivernes afregning af indeholdt skat har været stærkt i søgelyset. Det øjeblikkelige indtryk af mulighederne for at finde og indkassere restancerne hurtigt efter, at de er opstået, synes ikke at være alt for opløftende. Men der er ingen tvivl om, at man er indstillet på at gøre, hvad der viser sig muligt, efterhånden som man indarbejder systemet. Det er i den forbindelse naturligt, at udvalget i drøftelser med finansministeren har interesseret sig for spørgsmålet om eventuelle systemændringer og om konkursprivilegiets genindførelse for indeholdte A-skatte samt om indsættelse af skatten på spærret konto i en pengeinstitution o. lign. Når der kommer bedre oversigt over omfanget af restancer og tab, vil man bedre kunne vurdere, hvilke forholdsregler der eventuelt kan tages.

I øvrigt er det rimeligt at erindre om, at miseren ikke burde være uforudset. I Sverige fandt man hurtigt efter overgangen i sin tid til kildeskat frem til den tommelfingerregel, at hvad man vandt på skatteyderne, satte man til på arbejdsgiverne bl. a. ved konkurser.

Den belysning, som nu under udvalgsarbejdet er givet af virkningen af en merindtjening for folke- og invalidepensionister ved nedtrapningen af det forhøjede personfradrag og af pensionstillægget, er noget chokerende, som flere har nævnt. Ved visse kombinationer levnes der af en merindtægt på 1.000 kr. knap et par hundrede kr., og i